

Vypravěno

dne 7. 9. 2016

PŘÍLOHA

Ministr vnitra
Milan Chovanec

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 186/2013 Sb.

prac. č.: 0746 r

VI - 2243/13

→ POŘEŠENÍ OTĚR ZAPRODUKOVANO (13. 2. 2016) 57

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 7. 9. 2016
podpis: (M)

MVCRP014VIGF

V Praze dne - 5 - 09 - 2016

Č.j.: MV-96842-5/VS-2016

Rozhodnutí

Ministr vnitra jako příslušný správní orgán podle § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal nar., El Manzala - Egypt, státní občan Egypta, trvale bytem (dále jen „žadatel“), zastoupený bytem rozhodnutí odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra, (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 30. 5. 2016, č. j.: VS-2243/835.3/2-2013, jímž nebylo podle § 11 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky a o změně některých zákonů (zákon o státním občanství České republiky), vyhověno žádosti žadatele o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl **t a k t o** :

Podle § 152 odst. 5 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu se rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 30. 5. 2016, č. j.: VS-2243/835.3/2-2013, **ruší a věc se vrací** k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně.

Odůvodnění:

I.

Dne 21. 7. 2014 podal žadatel prostřednictvím Úřadu městské části Praha 11 žádost o udělení státního občanství České republiky. Ministerstvu vnitra byla předmětná žádost doručena dne 26. 8. 2014. Žadatel je svobodný a bezdětný. Na území České republiky žije od roku 2003 na základě udělení dlouhodobého víza a následného povolení dlouhodobého pobytu za účelem vysokoškolského studia, trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ode dne 5. 2. 2008.

II.

Ministerstvo vnitra žádost žadatele posoudilo v návaznosti na naplnění podmínek pro udělení státního občanství České republiky podle § 13 a § 14 zákona o státním občanství České republiky, přičemž po komplexním zvážení všech

podkladů žádosti žadatele nevyhovělo. Ministerstvo vnitra uvedlo, že žadatel nesplňuje podmínku podle § 13 odst. 1 zákona o státním občanství České republiky, když bylo zjištěno, že se dosud žadateli nepodařilo do české společnosti integrovat. K tomu Ministerstvo vnitra konstatovalo, že žadatel od roku 2011 pracuje v zahraničí a do České republiky v posledních letech jezdí jen v rámci služebních cest, jak vyplynulo z přehledu pracovních cest žadatele do České republiky. Středisko jeho osobních zájmů je plně orientováno mimo území České republiky, a to na zemi, kde je zaměstnán, kde se tudíž i zdržuje, kde odvádí daně, hradil své zdravotní pojištění, a kde fakticky žije. Nelze tudíž u něj rozhodně předpokládat, že by byl v České republice pracovní začleněn, pokud zde pracovní aktivity nevyvíjí již několik let. Nelze uvažovat ani o integraci rodinné, pokud nemá žádné rodinné vazby na české občany a s přihlédnutím, že i jeho družka nemá české občanství. Žadateli se nepodařilo do české společnosti integrovat ani po stránce sociální, nejen z důvodu, že do České republiky je vyslán jen pracovním stran svého zahraničního zaměstnavatele, ale i pro skutečnost, že v České republice svá vysokoškolská studia nedokončil, nebo byl bezdůvodně veden na úřadu práce v době, kdy byl již zaměstnán v zahraničí. Ministerstvo vnitra uvedlo, že faktický vztah žadatele a tohoto státu dosud nebyl naplněn, jak bylo podobně konstatováno již v rozhodnutí Ministerstva vnitra z relativně nedávné doby (2014). Nelze proto uzavřít, že udělení českého občanství by u žadatele představovalo již jen završení jeho plnohodnotného integračního procesu v České republice.

III.

Proti shora uvedenému rozhodnutí Ministerstva vnitra podal žadatel prostřednictvím své zástupkyně spolu s přílohami včasný rozklad.

V rozkladu žadatel tvrdí, že úvaha Ministerstva vnitra ohledně absence jeho integrace v České republice je nepřezkoumatelná. Nesouhlasí se závěrem, že u něho nedošlo k jeho integraci rodinné, pracovní a sociální, ani s tím, že středisko jeho životních zájmů není v České republice. Zdůrazňuje, že od roku 2011 pracuje u zahraniční dceřinné společnosti firm International s.r.o. ve Spojených arabských emirátech (SAE), přičemž uskutečňované cesty do České republiky nebyly jen rázu služebního, ale jednalo se i o soukromé cesty, k čemuž doložil potvrzení uvedené společnosti. Jako důvod práce v Dubaji uvádí, že vzhledem ke svému vzdělání a specializaci nenalezl v České republice pracovní uplatnění, a pokud byl na čas za dobu svého zaměstnání zdravotně pojištěn v zahraničí – nelze mu tuto skutečnost přičítat k tíži. Dále uvádí, že SAE není středem jeho zájmu, pobytem v Dubaji řeší jen svou pracovní situaci a celou dobu se snažil získat uplatnění v České republice z důvodu svého soukromého a rodinného

života. Pokud byl v České republice veden na úřadu práce, pak nepokládá tuto registraci za bezdůvodnou.

Dále v rozkladu uvádí, že když v minulém řízení o své žádosti o udělení státního občanství České republiky uváděl, že se v roce 2014 hodlá do České republiky vrátit natrvalo, v té době se jednalo o pravdivou informaci, neboť měl již uzavřenou smlouvu s německou společností v České republice, ale před konečným podpisem smlouvy došlo stran společností k nečekané podmínce, kterou odmítl. Stejně tak i jeho původně tvrzený záměr o koupi nemovitosti a zahájení podnikání v České republice bylo pravdivé, když v průběhu minulého řízení činil kroky k jejich uskutečnění, a pokud z těchto plánů sešlo, bylo to vinou bezdůvodně zahájeného řízení o zrušení jeho trvalého pobytu v České republice. Ke svým studiím, která nedokončil, uvádí, že tomu bylo z důvodů finančních.

Závěrem dodává, že zastává normy evropského světa, je ateista a žádá o zvážení a přehodnocení zamítavého stanoviska v předmětné věci.

IV.

O rozkladu proti rozhodnutí Ministerstva vnitra rozhoduje podle § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise. Rozklad posoudila rozkladová komise ministra vnitra.

Ministr vnitra se zřetelem k závěrům rozkladové komise a ve vztahu ke skutečnostem zjištěným ze spisového materiálu, je toho názoru, že v daném případě je namíste napadené rozhodnutí zrušit a vrátit k novému projednání správnímu orgánu prvního stupně.

Ministr vnitra konstatuje, že z předloženého spisu je zřejmé, že žadatel pravděpodobně nespĺňuje podmínku pro udělení státního občanství České republiky, uvedenou v § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky. Dle citovaného ustanovení státní občanství České republiky lze udělit, pokud žadatel prokázal, že se ke dni podání žádosti na území České republiky skutečně zdržuje alespoň v rozsahu jedné poloviny vyžadované doby pobytu.

Podle názoru ministra vnitra nelze akceptovat splnění této podmínky, tzn., že se žadatel zdržuje převážně na území České republiky, a současně přijmout tvrzení žadatele, že vzhledem ke svému zaměstnání v Saudské Arábii v letech 2011 až 2013 nepodával daňová přiznání k dani z příjmů v České republice, tj. nebyl zde daňovým rezidentem. Pokud žadatel 3 roky před podáním žádosti o udělení českého

státního občanství nepodával daňová přiznání k dani z příjmů v České republice, pak neprokázal, že se zdržuje převážně v České republice a de facto svůj pobyt popřel.

Proto na návrh rozkladové komise ministr vnitra rozhodl způsobem uvedeným ve výroku tohoto rozhodnutí. S ohledem na výše uvedené se proto již dále nezabýval námitkami žadatele v rozkladu spočívající dle jeho mínění v nepřezkoumatelné úvaze správního orgánu I. stupně. Ministerstvo vnitra při novém projednání věci opětovně posoudí splnění podmínky dle § 14 odst. 2 zákona o státním občanství České republiky v intencích výše uvedeného právního názoru.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 4 správního řádu nelze dále odvolat.

minist. vnitra

